

ויאמר משה

שבועות. ו' סיון ה'תש"פ. עלון מספר 86.

זבולון, הם מחזיקי התורה, חנה בצמידות לשבט יששכר – עוסקי התורה. בעל הטורים מציין כי שבט זבולון אינו מוזכר כטפל לשבט יששכר שקדם לו, אלא כשותף שווה זכויות עמו! כי

כשיהודי זוכה לתמוך בעמלי התורה, להיית שותף בעסק התורה שלהם, לסייע ללומדי התורה ככל יכולתו – הוא לא רק גומל חסד או עושה צדקה, הוא נחשב כשוה זכויות וכשוה ערך עם לומדי התורה, הוא כלומד התורה ממש. וככל שיהודי מחזק

ומעצים את שותפותו האמיצה עם לומדי התורה, ככל שהוא פועל למענם ועמל לרווחתם – כך הוא זוכה ביותר זכויות ויותר חלק בתורתם, ומתחבר עם התורה הקדושה האהובה – ממש כמוהם! הדברים נכונים תמיד, אולם בעת הזו, תקופת סחרחורת כלכלית בעולם, כדאי לשוב ולשנן אותם, להחדירם אל

הלב. כי כולנו יכולים להחזיק תורה, בעלי היכולת – בתמיכה כלכלית, אלה שבידם לדבר על ליבם של בעלי היכולת – לשכנע אותם ולזכותם במצווה, וכל אחד ואחד, אפילו ילד צעיר או בחור בישיבה, יכול להכין

כוס קפה לחברותא או למגיד השיעור, לסדר את הספרים או להדליק את המזגן מבעוד מועד, כדי לסייע ללומדי התורה! נכון, זה אולי נראה מוזר ולא יתכן. מעורר כאב לחשוב כמה יהודים – חלקם מחזיקי התורה בסכומי עתק – אבדו חלק ניכר מהונם בעת האחרונה, וגם אחרים,

מאמר על חג השבועות:

בשמחה ובטוב לבב, בהתרגשות ובגיל, אנו נצבים בפני היום המרגש בשנה, הוא היום הנעלה לו קוו וצפו כל באי עולם, מלאכי מעל

לצד ברואי מטה, כולם הכינו עצמם בהתרגשות לקראת היום הגדול, יום קבלת התורה! התורה הקדושה, האהובה והיקרה שלנו, זו שאנו שוקדים על דפיה ומתעמקים בסוגיותיה, זו שנותנת לנו הוראות חיים ומדריכה אותנו בכל רגע, זו שהפכה

אותנו לאיכותיים ונעלים מכל ברואי עולם. התורה שמגינה עלינו ומצילה אותנו בכל עת ורגע, שנוטעת בנו כוחות ומפעילה בנו עוצמות, תחנת הכח ומקור האנרגיה של כל יהודי באשר הוא. את המתנה הטובה הזו, היחודית והעילאית, קבלנו בחג השבועות, והנה עתה שוב נוכה לקבל את התורה! אין ספק, כי כל יהודי

חפץ לקבל את התורה, לקיים אותה, ללומדה בהתמדה, להתענג על אוצרותיה ולהתחבר אליה בכל לבו. כולנו מבינים כי התורה היא מקור הכח והעוצמה שלנו, היא השומרת ומגינה עלינו תמיד, והיא גם זו

שנותנת לנו הנחיות לחיים. אז איך נוכל להתחבר אליה עוד ועוד? כיצד נוכל לחזק את הקשר שלנו עם התורה? האם יש משהו שכל אדם – עני כעשיר, עם הארץ כתלמיד חכם – יכול לעשות כדי לזכות בתורה ובעוצמת הקשר עמה? התשובה היא שכן, יש דרך כזאת. שבט

ממצרים, בהמשך הקים את חברת 'המאחד' – שמה הקודם של 'אגד', ואחר כך ייסד את תאגיד 'אמקור – אמפא'. הוא נחשב לעילוי עסקי שעשה הון רב, אולם להצלחתו העסקית יש שותף סמוי – אותו נחשוף עכשיו. זה דבר המעשה: היה זה כשעלה בדעתו של הרב בן ציון מובשוביץ זצ"ל להקים את ישיבת 'השרון' בהרצליה, והוא חפש שותפים שיתרמו מהונם לרכישת הקרקע ולהקמת הישיבה. הוא פנה לסוחר הצעיר ולאדיק ששמו הלך לפניו כמי שעושה חיל, והלה נענה בחפץ לב, ותרם סכום נכבד לרכישת הקרקע ואף להקמת הבנינים. באחד מימי הפורים, ערך הרב מובשוביץ סעודת פורים גדולה לתלמידי הישיבה, והזמין את שותפו ולאדיק, התומך הגדול של הישיבה, להשתתף בסעודה. ולאדיק הגיע, השמחה הרקיעה שחקים, אולם ממש בעיצומה – החל ולאדיק מתלונן על כאבי בטן שתקפו אותו. הרב מובשוביץ נסה להרגיעו, אולם הואיל ולא חש בטוב – קרא לנהג שהסיע את ולאדיק למנוחה בבית. כעבור כמה ימים, התקשר ולאדיק אל הרב, וביקש ממנו לסור ללשכתו. "שמע נא", אמר בקול נכאים, "זה לא סתם כאב בטן, גילו גידול ממאיר בקיבתי. כפי שאני מבין מהרופאים, אני חי כיום על זמן שאול...". פתאום, התפרץ ולאדיק העשיר בככי ואמר:

"ראש הישיבה! אני בקושי בן 40, עוד לא חיתנתי אף ילד, ואני בשיא תנופתי העסקית. רק המחלה הארורה הזו משבשת אותי לחלוטין, ובעצם רומזת שימי המאושרים בעולם הזה הסתיימו!". ולאדיק הוסיף והסביר, שכבר היה אצל שני ענקי הרפואה בתחום, הפרופסור נתן מתל אביב, ופרופסור רחמילביץ' הנודע מירושלים, ושניהם הביטו בצילומים וקבעו שגורלו נחתם. הרב מובשוביץ לא מצא מילים לעודד, והשיחה הסתיימה באיחולי החלמה ובאווירה קודרת, מתוך תקוה ויאוש גם יחד... ימים ספורים אחר כך, נערכה בישיבה שמחת ברית מילה, כשהרב יעקב ישראל קניבסקי זצוק"ל, הסטייפלר, הזמן לשמש כסנדק. לאחר שמחת הברית נערכה כהלכה, ביקש הרב מובשוביץ להראות לאורח הנכבד את בניני הישיבה, והחל מסייר עמו כשהוא מראה באצבע על היכל הישיבה, על חדר האוכל, חדרי הפנימיה וחדרי השיעורים, כשבכל אחד מהמקומות הוא מציין כי המקום

כאלה שהחזיקו הוראת קבע של כמה עשרות או מאות שקלים להחזקת תורה, ולפתע הם מתקשים לעמוד בתרומתם זו. אבל, כאן חשוב להיזכר בדבריו של בעל ה'שבט מוסר' בספרו 'מעיל צדקה' סימן שס"ז, שמתאר את המצב כך: דומה הדבר לאדם שבביתו פרצה שרפה, והוא זורק על הדליקה חבילות תבן. ברגע הראשון נראה כי האש נחנקת ונעלמת, אולם ברגע שאחרי – האש תשוב ותתלקח, וכל התבן שהשליך – יהפוך לחומר בערה שרק יגדיל ויעצים את השרפה. כך גם אדם שנקלע לקשיים כספיים, קיצוץ בתמיכה בתורה – שווה להשלכת תבן על השריפה, זה נראה שהדבר יסייע לו, אולם בעצם הוא מעמיק את המשבר בו הוא נתון, ומקצץ את היכולת של התורה לפתוח לו מחדש את שערי השפע! ומאידך, ככל שיהודי זוכה, שלמרות כל הקשיים ועל אף כל ההפסדים, גם אם המשכורת קוצצה ואף אם יצא לחל"ת, עם כל זאת הוא מוסיף ומחזיק בעמוד התורה באהבה, תומך בה ככל יכולתו, מעניק לה מכספו ומסייע ללומדיה – כך הוא זוכה בברכת הקדוש ברוך הוא להצלחתו הכלכלית ובכל תחומי החיים, כך הוא מבטיח את המשך שגשוגו!

באגרות הרב ישראל מאיר הכהן קגאן מראדין זצוק"ל, החפץ חיים, הוא מתאר כיצד נראה מעמד הגעת אחד מגדולי הדור לעירה כלשהי, והכל נקהלים ובאים, נקבצים ונדחפים, כדי לזכות בברכתו. והלא דברים קל וחומר, אם בברכת צדיקים כך, על אחת כמה וכמה בברכתו של בורא עולם – לה זוכה תומך התורה, כמה כדאי להשקיע ולהתאמץ כדי לזכות בברכתו העילאית! יהודים יקרים, עכשיו, רגע לפני קבלת התורה, זה הזמן להחליט להעצים את הקשר והחיבור לתורה, להדק את השותפות בהחזקתה ולתמוך בה בכל כוחנו. כל אדם כיכולתו, בתרומה גדולה או קטנה, בהחזקת כולל או מספר לומדים, בהכנת ספרים או בסיוע טכני. כולנו יכולים לקחת חלק בהחזקת התורה, הבה נחזיק תורה בשמחה ובטוב לבב, ונוכה בברכתה העצומה לשפע

ולברכה מרובה!
ולאדיק גרודצקי היה צעיר שאפתן ונמרץ, עת החל בחייו העסקיים. תחילה יבא משאיות

ונתקל שוב בחוסר אמון, הגיב לו בשאלה: "אמור לי, אולי הכאבים פסקו?", ואז השיבו ולאדיק: "אכן, הם פסקו לפני שבוע, אבל זה לא מדד אמיתי. לפעמים הכאבים פוסקים מעת לעת, והגידול עודו כאן!". "ואני דוקא חשוב", המשיך הרב מובשוביץ, "שהכאבים פסקו בדיוק ביום בו קיבלת את ברכת הסטייפלר. וממילא, אין פלא בעיני שאכן הגידול נעלם...". ואכן, יאמין או לא יאמין מר גרודצקי, עוד ועוד בדיקות נעשו, ובכולם – הגידול איננו. נעלם. הוא הוסיף והאריך ימים, הצליח במסחרו והתעשר עושר רב, זכה להשיא את ילדיו בבריאות איתנה, וכמובן – הוסיף לתמוך ביישיבה!

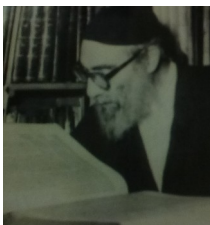
סיפור מפעים זה מחדד ומאיר: אכן כן, להחזקת התורה יש כח סגולי נדיר, עוצמה שאי אפשר להעריך. הנה כי כן, יהודי בצרה כה גדולה, מחלה קשה מאיימת עליו, ובכל זאת – הוא נצל ממנה וזכה באורך ימים ושנים, הצלחה במסחר והמשך החזקת התורה – בזכות החזקת התורה שהצילה את חייו. אז נכון, לפעמים זה קשה. האוירה לא טובה, התחושה משתקת. אבל דוקא עכשיו – כמה כדאי לזכור ברית קודש עם התורה, שהחזקתה מבטיחה את השילוב המנצח של בריאות איתנה והצלחה כלכלית. וככל שנחרום ונתמוך בלומדי התורה, ככל שנזכה להיות שותפי אמת בזכויותיהם הכבדות, כך נזכה לפתוח לנו את ברכת שמים, לחיים טובים ומאירים, ברוכי שפע ומעוטרי ישועות!

חג שבועות חלבי ושמן!

על פי הרב אשר קובלסקי שליט"א.

סיפורים לחג השבועות:

בחג השבועות חל יום פטירתו של הרב ישראל בעל שם טוב זצוק"ל. לפניכם סיפור קצר עליו,

רק שתבינו עד היכן הגיעה גדולתו. אחרי זה יבוא סיפור יותר ארוך עליו.

היו שני אנשים פשוטים שהלכו להתפלל יום אחד עם הבעל שם טוב. כל אחד הגיע מצד

בנה בתרומתו של יהודי תומך תורה נלהב בשם ולאדיק גרודצקי. כשהסויר הסתיים, התכופף ראש הישיבה אל הסטייפלער' ואמר: "ויהודי זה, תומך התורה שהוביל את הקמת הישיבה והחזקתה – שרוי בצרה נוראה, מחלה קשה מאיימת על חייו! הוא מבקש להמשיך לנהל את חייו על מי מנוחות ולתמוך בישיבה, אולם גידול מסוכן השתלט על קיבתו, והרופאים מיואשים מחייו!" – זעק ראש הישיבה ככאב. הסטייפלר הקשיב, וכהרף עין הרים את עיניו והשיב קצרות: "הוא מחזיק תורה, אז יש לו זכויות. המחלה תעלם, הוא ישיא את ילדיו, יצליח בעסקיו ויזכה לתמוך בישיבה עוד ועוד!" – חתם, ברכה ברורה וקולעת, חדה ונחרצת! ראש הישיבה התרגש, ומיד לאחר שנפרד מהסטייפלר מהר להתקשר ולבשר. אולם ולאדיק, שהיה נתון בלחץ ובמתח, רק הפטיר "הלואי", ובקש מהרב מובשוביץ להתלוות אליו לבית החולים, כי עליו לבצע צילום נוסף שיעקוב אחר התפתחות המחלה. כשמר גרודצקי יצא מהצילום, הפטיר ביובש "בוא נסע". רק בדרך, כשהחלו לשוחח, ספר ולאדיק: "תראה, הם כל כך מיואשים ממני, שהחליטו לעשות לי טוב על הלב...". ואז הוסיף ותאר, איך הפרופוסורים הנכבדים עינו בצילום, והאחד שאל את חברו להיכן הגידול נעלם. שניהם חפשו היטב, ולבסוף קבעו כי הגידול פשוט נעלם, נ-ע-ל-ם!". "כשורה טובה!" – צהל הרב מובשוביץ. "מה פתאום?" – הגיב ולאדיק. "האינך מבין? הם חוששים לבשר לי את הנורא מכל, אז הם החליטו לתת לי למות מתוך תחושה טובה. תגיד לי, שמעת בחייך על גידול שנעלם, בלי טיפול, בלי ניתוח, סתם כך תפס רגליים וברח? טרם קרה כדבר הזה!" – קבע גרודצקי, וביקש מהרב מובשוביץ לפנות בהקדם לפרופסור רחמילב'יץ ולפרופסור נתן, ולחקור אותם היטב – עד שיגלה את האמת! הרב מובשוביץ נענה, אולם שני הפרופוסורים, איש איש בחקירתו, אמרו כי אכן נדהמו, אבל זו המציאות – ללא כחל ושרק. הם גם הראו את הצילומים להרב מובשוביץ, והוכיחו – צילום על גבי שקף: "הנה, כאן היה הגידול בצילום הראשון, רואים אותו בבירור, גדול, עוצמתי, מחריד. והנה כאן" – הצביעו על הצילום השני, "הגידול איננו, איננו. הוא אכן נעלם. אין לנו הסבר לכך, אבל זה בדיוק מה שקרה!". כשהרב מובשוביץ שב למר גרודצקי עם אותה התשובה,

יכול לעזור לי למצוא אדם כזה?". "גרה כאן אישה זקנה מאוד, שעברה כבר את גיל מאה, אבל הזכרון שלה מצוין. היא זוכרת כל מי שגר כאן במאה שנים האחרונות! אולי היא תוכל לעזור לך". הלכו הרב והסוחר ביחד לאותה אשה זקנה. "סליחה, אולי את מכירה אדם ששמו אליעזר בן זרח?". "אליעזר בן זרח? לא... אה... בעצם כן... אליעזר בן זרח אתם מחפשים?". "כן! בדיוק אותו! אליעזר בן זרח!". "ובכן, אליעזר בן זרח... אני זוכרת ממנו... הוא היה האדם הכי שפל בעירנו... הוא היה רשע מרושע... רוצח... עצבני... כולם פחדו ממנו... הקוטש עם כולם... השתתף בכל מריבה... בזה רבנים... רק רע עשה כל חייו! ביום שמת, היתה מסיבת סיום – סיום חייו של אליעזר בן זרח הצורך... כל העיר חגגה יום ולילה... בקיצור: בחייו – צרה צרורה. במותו – שמחה גדולה!". "מה?? הוא מת???". "כן, וטוב שמת!". "מתי הוא מת?". "לפני חמישים שנה בדיוק!".

הסוחר התפוצץ מזעם, כעס על הבעל ששמו טוב שבגללו הפסיד שלושה ימים שבהם יכל להרויח כסף. הוא חזר כולו עצבני למזיבו, שם התגורר הבעל שם טוב. נכנס לחדר, שם למד הבעל שם עם תלמידיו. "בגללך הפסדתי כסף!!!", פרץ הסוחר לחדר. "סתם הפסדתי כמה ימי עבודה! שלושה ימים הלוך ושלושה ימים חזור! ולא הרוחתי כלום מזה! הוא לא הביא לי כסף! גם בנים הוא לא הביא לי! והכי גרוע – שהוא מת כבר מזמן! לפני חמישים שנה!". "כסף?? בנים???", שאל הבעל שם, "הרי לא הבטחתי לך כלום מזה!". "אז למה שלחת אותי לשם???", תגידי, בן כמה אתה?". "בן חמישים", ענה הסוחר. "ולפני כמה שנים מת אליעזר בן זרח?". "לפני חמישים שנה", ענה הסוחר בלי לחשוב שזה אותו מספר. "נו, אתה לא מבין?? אתה לא מבין שבחייך הקודמים אתה היית אליעזר בן זרח?? דע לך, כי ה' הביא עליך את היסורים הללו, כדי שתכפר על מעשיך בגלגול הקודם!". הסוחר הבין מה שקרה, והבין למה באו עליו יסורים.

בחג השבועות נפטר נעים זמירות ישראל דוד מלך ישראל חי וקיים עבדך משיחך ע"ה. לפניכם סיפור עליו, בו מעורב גם הרב ישראל בעל שם טוב זצוק"ל, שגם נפטר בחג השבועות:

עצמו, לא תכננו ביחד. אחרי התפילה הזאת, הם חזרו לעיר מגורם. אחד מהם הלך בכרכרה, והשני נאלץ ללכת ברגל. זה שהיה על הכרכרה פגש את ההוא באמצע הדרך, והזמין אותו לעלות ויסעו ביחד. "ראיתי אותך מתפלל אצל הבעל שם טוב", אמר בעל הכרכרה. "נכון, אז?", לא הבין ההולך רגל שכבר לא הלך ברגל. "מה למדת מזה? האם החכמת במשהו?". "כן, תראה איזה מענין זה, הבורא מקיים את רצון הברוא!". אמר לו בעל הכרכרה: "נו נו... אצל הבעל שם טוב ברור שהבורא מקיים את רצון הברוא, אבל אצלנו, אצלנו זה ההפך. המזור הוא שהברוא מקיים את רצון הברוא...".

היה סוחר אחד שבסיעתא דשמיא הצליח מאוד בפרנסה. יום אחד הפרנסה שלו התחילה להפגע. הוא הלך אל הבעל שם טוב. "לך לעיר מסוים, שם תבקש להפגש עם אליעזר בן זרח". הסוחר קבל את דברי הבעל שם טוב, והלך אל אותה עיר. בדרך הסוחר התחיל להפריח דמיונות. "כנראה אותו אליעזר בן זרח הוא עשיר גדול ויוכל לעזור לי רגע, אם יש לו הרבה כסף, מסתמא יש לו גם הרבה בנים. אולי הוא יוכל לתת לי בן לבת שלי", וככה המשיך

הסוחר להגזים. הוא הגיע לאותה עיר. הוא נגש לאחד העגלונים שראה שמה, ואמר לו: "אני רוצה להגיע לאליעזר בן זרח! כן! אולי לא לאף אחד אחר!". "מצטער", אמר לו העגלון, "אבל אני לא מכיר אדם כזה, אליעזר בן זרח!". "אתה לא מכיר? מה זאת אומרת לא מכיר? אדם עשיר גדול, בעל וילת פאר, עם בנים טובים, אתה לא מכיר אדם כזה???", "לא!". "אולי אתה יודע מי יכול לדעת על אדם ששמו הוא אליעזר בן זרח?". "גש לקצב ההוא מהרחוב הסמוך, הוא מכיר את כולם כאן!", "תודה",

הודה הסוחר, והלך אל הקצב מהרחוב הסמוך. "סליחה, אולי אתה יודע איפה מתגורר אליעזר בן זרח העשיר הדגול?". "לא. אני לא מכיר אחד כזה!". "לא?? אז אולי אתה יודע מי יכול לעזור לי למצוא אדם ששמו אליעזר בן זרח?". "גש לרב הקהילה שלנו, הוא מכיר את כולם כאן!". "תודה", הודה הסוחר פעם שניה, והלך אל רב הקהילה. "אולי כבוד הרב יודע על אדם שמתגורר כאן בשם אליעזר בן זרח?". "לא", כזב אותו הרב, כמו קודמיו. "אולי הרב יודע מי

יצא לבחוק, הניח את רגלו על הכרכרה שהיתה בחוק, ואז...

פתאום הוא מצא את עצמו באמצע הלילה ביער. היה קר לו מאוד, ובליט בררה הלך וחפש מקום שבו יוכל לישון. פתאום ראה נצנוץ של אור. הוא נכנס לאותו מקום, והמקום הזה התברר כארמון מפואר. הוא נכנס, וראה שם הרבה מאוד חדרים מלאים בכל טוב שהפיצו ריח נפלא. פתאום ראה אדם זקן בעל הדרת פנים, נראה כאדם מכובד, יושב בצד על כסא. פתאום נכנס עוד זקן, גם הוא נראה מכובד. הזקן הראשון אמר לו: "ברוך הבא, אברהם אבינו!". באותו זמן הגביר התחבא ליד התנור, להתחמם קצת. פתאום נכס זקן שלישי. "ברוך הבא, יצחק אבינו!", קדמו אותו הזקנים הראשונים. ועוד זקן, מי אם לא: "ברוך הבא, יעקב אבינו!". אחריו עוד זקן – "ברוך הבא, דוד המלך!". אחריו עוד אחד – "ברוך הבא, הבעל שם טוב!". לא ספרתי לכם. הבעל שם טוב עדים היה חי באותה תקופה. נחזור להווה, להכנסת הספר תורה. הגביר לא שמע על הבעל שם טוב. ממילא גם לא הזמין אותו. נחזור לעבר. דוד המלך פתח ויאמר: "אני רוצה לתבוע לדין את האיש שישב מאחורי התנור. הוא ערך סעודה, ושכר משמש אחד, שואב מים, שתמיד קורא את פרקי מזמורי התהלים שלי. האיש הזה, שנמצא כאן, העליב אותו וצעק עליו: "הסתלק מכאן, תהלים זאנער!". האיש הזה זלזל בספר שלי. הספר שנכתב על ידי בדמעות ובכבי. הספר שמסוגל לרפא את כל המחלות. הספר שמסוגל לבטל גזרות רעות. הוא זלזל בספר הזה!!!". בכל אותו זמן עמד הגביר ורעד מפחד. הוא שמע איך גזרו את דינו להריגה... פתאום, להפתעת הגביר, קם דוד המלך ואמר: "אני מוכן לחמול לאישה הזו. אבל יש לי תנאי:

מהיום והלאה הוא יפרסם את חשיבות אמירת התהלים! רק בשביל זה הוא ימשיך לחיות!". אחרי זה קם הבעל שם טוב ואמר: "אני רוצה להעיר

שהאדם הזה מעולם לא הגיע אלי ולא הזמין אותי לסעודתו. אם יקבל על עצמו לבוא אלי – אסכים שישב לגדלותו!". הגביר הסכים לכל מה שיהיה, העיקר לחזור למשפחתו שכאילו כבר שנים לא ראה אותם. יש לציין, שהגביר

בבית מפואר גדול ויפה, היה גר לפני מעל 250 שנה גביר עשיר גדול. יום אחד, החליט הגביר, שהיה יהודי שומת תורה ומצוות, לכתוב ספר תורה. אמנם הוא לא יודע לכתוב ספר תורה, אבל אפשר בדרך אחרת, לדוגמא – תהייה מה שהוא עשה – להושיב בביתו סופר מומחה, והוא יכין ספר תורה מהודר. אחרי כמה שנים, הגיע היום שלו כולם חכו: המלאכה הסתיימה.

מיד התחיל הגביר לתכנן סעודה גדולה, קנה כל מה שצריך, וגם הזמין כמה מגדולי ישראל. הגביר שכר כמה אנשים שיעבדו באוכל, יגישו את הארוחה, ועוד. בין האנשים הללו שכר גם את שואב המים, נקרא לו בערלה לצורך הסיפור. בערלה היה עושה עוד משהו חזק מלשאוב מים. לקרוא פרקי תהלים. בכל הזדמנות קרא תהלים על עם ישראל. בערלה היה אדם פשוט, לא מכובד מדי, וגם היה תמים למדי. אנשים היו קוראים לו "תהלים זאנער", קורא התהלים. הגביר הטיל עליו כמה משימות, כמובן בתשלום. הוא היה צריך להגיש את המתוקים, את היין, את הברירה, וכמו כן גם את הכוסות. וכמובן – הרי זה התפקיד שלו – לדאוג למים בשביל נטילת ידיים. יום הכנסת ספר התורה הגיע. אנשים התקבצו להם ובאו אל הסעודה הגדולה. בהתחלה הגישו יין וממתקים, ואחרי זה חכו עד שירד הלילה ויהיה אפשר להתפלל תפילת ערבית, ולאחר מכן ליטול ידיים ולאכול. הלילה ירד, התפללו ערבית, וחכו שיגיעו המים. אבל בערלה לא הגיע. התברר שהוא הלך לישון רגע, והרגע הזה נהפך ליותר מדי. הגביר אבד את העשתונות, והתחיל לחפש את בערלה. "איפה הוא, התהלים זאנער הזה??? לאיפה הוא נעלם???". בסוף מצאו את בערלה יושב בהנאה על אחת המיטות. כבעס גדול טלטל את שואב המים לצדדים, וצעק: "מה זה נראה לך כאן? אני לא צריך עצלנים כמוך! לא לקחתי אותך בשביל שתשן לי כאן! לך מכאן, תהלים זאנער אחד! לך מכאן!". בערלה התבייש, והלך להגיש מים לנטילת ידיים. בתוך כל המהומה הזאת, דפק אדם זר על חלון בית הגביר, ואמר: "אדם נכבד מחכה לגביר בחוק!". הגביר יצא ללא מעיל, שהרי חשב לצאת לכמה דקות. אבל הכמה דקות האלו נמשכו לטלטול נורא. הוא

הטעמים לאכילת מאכלי חלב בחג השבועות.

ה' נתן לנו את התורה בגלל חסדיו. החלב בא לרמוז לחסד, שהרי "להגיד בבקר חסדך" ראשי תבות חלב.

כשקבלו את התורה נתגלה שהתבשלו בכליהם טרפות, ולכן אכלו מאכלי מאכלי חלב שלא צריך בשבילם כלים.

אחרי הפסוקים העוסקים בחג השבועות נאמר: "לא תבשל גדי בחלב אמו" – הוכחה למאכלי חלב בחג השבועות.

"וביום הביכורים בהקריבכם מנחה חדשה לה' בשבועותיכם" – ראשי תיבות – חלב.

בז' אדר נולד משה רבנו ע"ה. שלושה חודשים אחר כך, בול' סיון, לקחה בתיה (בת פרעה) את משה מהתיבה והביאה לו חלב. זכר לחלב זה אוכלים מאכלי חלב בחג השבועות.

חלב – בגימטריא 40, כנגד 40 יום שמשא רבנו ע"ה היה במרום.

חלבי – בגימטריא 50, כנגד 50 ימי ספירת העומר. "הר סיני" = נגרא "הר גבנונים" = "גבנונים" מלשון גבינה – מאכל חלב.

עם ישראל היה כגר שנתגייר בעת קבלת התורה, כתינוק שנוגד – שאוכל מאכלי חלב.

חלב גורם לצמאון, כאדם הצריך להיות צמא לתורה.

התורה נמשלה לדבש, והדבש מחובר לחלב בפסוק, שנאמר: "דבש וחלב תחת לשונך".

התורה מתקיימת בעניים ובשפלים, כמו החלב שמתקיים גם בכלים פשוטים.

"חציו לה' וחציו לכם", "לכם" – בבשר. היכן בחלב? במאכלי חלב.

כנגד שתי הלחם ושני מאכלים. שני מאכלים – מאכל בשר ומאכל חלב.

תינוקות גדלים בשתיית חלב. כך האדם גדל על ידי התורה.

הילולא רצדיקיא:

נעים זמירות ישראל, דוד בן ישי מלך ישראל חי וקיים עבדך משיח ע"ה בעל התהלים, ו' סיון ב'תתקכ"ה. מייסד החסידות הרב ישראל בעל שם זצוק"ל הבעל שם טוב, ו' סיון ה'תקכ"כ. האדמו"ר הרב אברהם מרדכי אלתר מגור זצוק"ל האמרי אמת, ו' סיון ה'תש"ח. הנביא הושע בן בארי ע"ה, ז' סיון. גר הצדק אברהם בן אברהם הגרף פוטוצקי

היה גר קרוב למזיבוח, איפה שהיה גר הבעל שם טוב.

פתאום, בפחד, מצא את עצמו הגביר בביתו, ושם אנשים נוטלים ידיים לסעודה ומברכים המוציא. "רגע, חכו כמה דקות!", הודיע הגביר, והלך למזיבוח להזמין את הבעל שם טוב. כשנכנס לחדרו, וזהו את הבעל שם כמי שהיה במשפט. אחרי זה הוא חזר הביתה, ספר את כל מה שקרה לו לפני כל המסובים, וספר על כוחו של יהודי פשוט. כמו כן גם על חשיבותם של מזמורי התהלים. ללמדך על כוחו של יהודי פשוט.

משל על מתן תורה:

המשל: היה פעם ילד אחד, שמוליק שמו. שמוליק היה שובב. לא סתם שובב. שובב גדול. שובב ענק. עושה שטויות. עושה מה

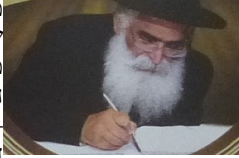
שמתחשק לו. הוא החליט לגרש את שמוליק מהבית. שמוליק הלך מהבית. איפה ישן? איפה יאכל? איפה ישתה? איפה יתקלח? איך יחיה? מה יעשה? כל כך הרבה שאלות נקרו במוחו, אבל החליט לעשות מעשה. הוא הלך לבית השכן, ובקש לחיות בביתו יום יומיים. יומיים עברו. השכן אמר לשמוליק: "כמה זמן אתה חושב להיות כאן? לך לאבא שלך, תבקש ממנו סליחה, ותבקש לחזור לבית!". אבל שמוליק לא רצה. הוא רצה להשאר עד שאביו יבוא אליו. הוא קבל את רשות בעל הבית להשאר שם עוד כמה ימים, עד שאבא שלו יבוא. אבל אבא שלו לא הגיע. השכן החליט שזהו "מה אתה רוצה? אבא שלך שכח ממך, והו! הוא פשוט לא רוצה להכיר אותך!". שמוליק התחיל לבכות ויצא מבית השכן. אחרי כמה דקות חזר שמוליק לבית השכן, ואמר לי: "אני בטוח שאבא שלי לא שכח ממני. הצצתי מהחלון של הבית של אבא, וראיתי אותו אוכל ארוחת צהריים עם המלמד שלי. על הקיר ראיתי את הלוח שעליו האותיות אתו אני לומד! אם אבא לא היה חפץ בי, היה מוציא את הלוח הזה כבר מזמן!".

הנמשל: לפעמים נראה לנו שה' עזב אותנו בגלות הארוכה הזאת. אבל אם ה' לא היה חפץ בנו, היה מוציא את התורה. העובדה שהתורה אצלנו, היא הוכחה לכך שה' עדיין לא עזב אותנו!

חידושים לחג השבועות:

חידודי הגר"ח:

הפרק הגדול בתהלים – פרק קי"ט. הנביא הקטן שבנביאים – עובדיה, כ"א פסוקים. הפרק הקטן שבמשנה – פרק החלו (תמיד פרק ו'). הפרק הגדול שבמשנה – כלים פרק י"ז – שיש בו י"ז משניות, ואחריו אהלות פ"ט – שיש בו ט"ז משניות. הפרק הקטן שבגמרא – פרק כ"א משבת – נוטל וכו'. הפרק הגדול שבגמרא – פרק ראשון דקידושין, האשה נקנית. הפרק בבבלי שהוא בלי תוספות – פרק בתרא דסנהדרין, פרק חלק. עמוד הגמרא הקטן שבש"ס – בבא קמא (ע"ז א').

שו"ת הגר"ח:

שו"ת מהרב שמריהו יוסף חיים קניבסקי שליט"א בעניני לימוד תורה.
ש. לפי איזה סדר ראוי ללמוד הנ"ך, דשמעתי שיש בזה כמה סדרים?
ת. לפי הסדר בסוף פרק קמא דבבא בתרא.
ש. כמה זמן ביום צריך בן תורה ללמוד נ"ך, וכמה זמן חומש?
ת. כרצונך.
ש. איך קונים שקיעות בלימוד, שלא כל דבר יסיח דעתו בלימודו?
ת. תתפלל.
ש. כשאומר בלימודו "רשב"ג" בר"ת, האם מקיים ד' מצוות של תלמוד תורה, או כיוון שאמר במילה אחת, זוהי מצוה אחת?
ת. אין לומר כן.
ש. האם מותר להסביר דבר תורה או פסוק על דרך חידוד או בדיחותא, או דמקרי מגלה פנים בתורה שלא כהלכה?

ת. יאמר שזה על דרך חידוד.
ש. כשאומר בלימודו "רמב"ם" בר"ת, האם מקיים ד' מצוות של תלמוד תורה, או כיוון שאמר במילה אחת, זוהי מצוה אחת.
ת. כל אות מצוה.
ש. מה הטעם שמבקשים בלימוד

התורה "והערב נא", יותר מבשאר מצוות.
ת. כי בלי טעם אינו לימוד.
ש. תפילה שלפני הלימוד ואחרי הלימוד, האם אומרים אותה בכל סדר בכניסה ביציאה, או פעם אחת ביום בבוקר ובערב?
ת. בתחילת היום וסוף היום.

זצוק"ל הי"ד, ז' סיון ה'תק"ט. הרב זעליג ראובן בענגיס זצוק"ל, ז' סיון ה'תשי"ג. הרב יעקב חיים סופר זצוק"ל כף החיים, ט' סיון ה'תרצ"ט. הראשון לציון הרב יעקב מאיר זצוק"ל, ט' סיון ה'תרצ"ט. הרב יצחק אלפסי זצוק"ל הר"ף, י' סיון ד'תתס"ג. הרב עזרא הררי רפול זצוק"ל, י' סיון ה'תרצ"ו. גאב"ד העדה"ח הרב יעקב ויס זצוק"ל, י"א סיון ה'תשמ"ט. רבי ניסים טולידאנו זצוק"ל, י"ב סיון ה'תשע"ב. הרב יעקב מוצפי זצוק"ל, י"ג סיון ה'תשמ"ג. הרב חיים איצקוביץ מואלח'ין זצוק"ל, י"ד סיון ה'תקפ"א. מוכה הרבים הרב ניסים יגן זצוק"ל, י"ד סיון ה'תשי"ד.

פיוט לחג השבועות:

יפה ותמה / רבי שלמה אביטבול

פזמון: יפה ותמה תורה תמימה הנעמימה מי יוכל להעמיק בסודך סוד אלוקים חיים
אור זיו זהרך בוער תוך קרבי. תמיד ידרשו אותך רבים חוקים ומצוות טובים. את כל לבות מלהיבים נאהבים וגם נשגבים. וכפטיש יפוצץ סלעים והרים. חן דדיך יריו בכל עת תורת אמת. מפךך אנו חיים מיין סוד אלוקים חיים
נתעלסה בגיל באהבים. בסוד נקודות עם התבות כתרים עם אותיות. פתוחות עם סתומות נעלמות סודם ברמות. אורות עליונים טוב מזהב ופנינים. מעין גנים בשבעים פנים כולם חונים. הן אני עבד נרצע לך קנין בלב שלם
יורו משפטיך האיתנים. תנאי ואמוראי גאוני וסבוראי. ורבנן בתראי לחיי מדבש יאה. גורות שוות והלכות פסוקות. כולם מפי גבורה זקוקין דנורא. בקולות וברקים מארקים וקול משמים
שמות הקודש כך נעלמים. אשר במ נבראו עולמים בצרופים נפלאים. והמה בכתובים חתומים גם סתומים. מאירים ומוהירים בסוד ישרים. כי חיים הם למוצאים וחיי בהם. אשר יעשה האדם וחי מזיו צור עולמים
לכו לחמו תמיד בלחמי. ב"ג מידות. תדרוש התורה קל וחומר כשורה. הקש וגורה שוה מסורה מפי גבורה. כללים עם פרטים תוציא לאורה. משם יוצאים ארבע נהרות כולם אורות. פשטים עם רמוזים נדרשים וסודות נעלמים
מה טוב דודיך אחותי כלה. נופת צוף דבש שפתיך גן נעול דלתיך. ריח טוב בגדיך דודיך יפי עיניך. חמה ולבנה כולם עמדו מאורך. כי אורך ימים בימיך עושר בשמאלך. ברוך בוראך ביפויך והדרך אל חי העולמים

ת. גם כן בזיון.
 ש. כשכותב הערות וחידושים בש"ס, ולפעמים
 כותב איזו קושיא, ואחר כך רואה שכבר הקשו כן
 התוספות במקום, האם למחוק זה?
 ת. להוסיף "שו"ר בתוספות".

ש. כשיש מילים בלע"ז ברש"י, האם צריך
 לקרותו? ואם כן, מדוע, הרי אינו מבין?
 ת. כן.
 ש. מה הדין כשמשאיר ספר פתוח, רק כשכריכתו
 פתוחה, האם היו בזיון לספר ואסור, או שרי.

<u>זמני השבת</u>		<u>חג השבועות</u>		<u>הזמנים לפי ירושלים</u>	
הדלקת נרות	שקיעה	עלות השחר	נץ החמה	חצות היום והלילה	הדלקת נרות
19:03	19:42	4:10	5:35:00	00/12:37	19:03

<u>זמני השבת</u>		<u>שבת פרשת "נשא"</u>			<u>הזמנים לפי ירושלים</u>	
הדלקת נרות	שקיעה	עלות השחר	נץ החמה	חצות היום והלילה	שקיעה	מוצאי שבת
19:03	19:43	4:10	5:34:45	00/12:37	19:43	20:20
					צאת הכוכבים	רבנו תם
					20:20	20:56

**תודה רבה ועצומה במיוחד
 לפרנס עלון "שבועות"
 החפץ בעילום שמו שליט"א
 לעילוי נשמת:
 ר' יעקב יחיאל מיכל
 ב"ר שלמה זצ"ל.
 נלב"ע א' סיון ה'תשע"ו.**

**עלון שבועות התש"פ
 מוקדש לעילוי נשמת:
 עליזה בת מרים ז"ל
 נלב"ע ו' סיון ה'תשס"ז.
 ת.נ.צ.ב.ה.**

**מי הרבנים
 בתמונות?**

בתמונה למעלה
 מעמוד 1 נראה
 חכם שלום הכהן
 שליט"א לומד עם
 טלית ותפילין.
 בתמונה למטה
 נראה הראשון
 לציון רבי שלמה

משה עמאר שליט"א לומד. בתמונה למעלה מעמוד 2 נראה הראשון
 לציון הרב יצחק ניסים זצוק"ל לומד. בתמונה למטה נראה הרב מיכל
 יהודה ליפקוביץ' זצוק"ל בכתיבת אות בספר תורה. בתמונה מעמוד 3
 למעלה נראה רבי רפאל ברוך טולידאנו זצוק"ל לומד. בתמונה למטה
 נראה רבי יצחק אביחצירא זצוק"ל סידנא בבא חאקי לומד. בתמונה
 למעלה בעמוד 4 נראה הראשון לציון הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל
 זצוק"ל לומד. בתמונה למטה נראה הרב הראשי לישראל הרב איסר
 יהודה אונטרמן זצוק"ל לומד. בתמונה מעמוד 5 למעלה נראה הרב
 יששכר מאיר זצוק"ל לומד עם טלית ותפילין. בתמונה למטה נראה
 הרב אלעזר מנחם מן שך זצוק"ל לומד. בתמונה מעמוד 6 למעלה
 נראה מרן הראשון לציון הרב עובדיה יוסף זצוק"ל לומד במטוס.

**מזל טוב ל:
 רבי אליהו בן סימון שליט"א ומשפחתו
 על הבר מצוה של הבן
 מלאכי ניסים הי"ו
 יהי רצון שיזכו לגדלו
 לחופה לתורה ולמעשים טובים!**

בכתיבת אות בספר תורה. בתמונה מעמוד 7 למעלה נראה הרב יורם מיכאל אברגל זצוק"ל בכתיבת אות בספר תורה. למטה
 נראה הראשון לציון הרב אליהו בקשי דורון זצוק"ל בלימוד.
 אשמח לקבל הערות, הארות, תיקונים, רעיונות, עצות, הוספות, טעויות ועוד. כדי להרשם כפרנס נא להתקשר בטל' 02-5870079.
 העלון טעון גניזה. נא לא לקרוא בכל זמן שאינו ראוי. העלון מוקדש לעילוי נשמת: שלמה חיים בן אסתר ז"ל. הרב אליהו בן טוביה בקשי
 דורון זצוק"ל. לרפואת הרב רפאל גבריאל אליהו בן רחל חיה הכהן גברא שליט"א. מרים בת עליזה. להצלחת משפחת למני.

**עלון "ויאמר משה"
 מאחל לכל קוראיו ולכל בית עם ישראל
 חג שבועות חלבי ושמה!**